

การเหยียดกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในสังคมไทย
ที่สะท้อนผ่านสื่อมวลชนและสื่อสังคมออนไลน์
DISCRIMINATION AGAINST GLBT IN THAI SOCIETY
AS REFLECTED THROUGH MASS MEDIA AND SOCIAL MEDIA

อาทิตยา คงเมือง¹ ญาติกา เสนะกุล² พิจักษณ์ วรรณประดิษฐ์³ จอมขวัญ สุทินนท์⁴

บทคัดย่อ

ปัจจุบันอิทธิพลจากสื่อมวลชนและสื่อสังคมออนไลน์ทำให้กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศแสดงตัวตนและมีบทบาทในสังคมไทยมากขึ้น อย่างไรก็ตาม สมาชิกในสังคมไทยบางส่วนยังยึดติดกับแนวคิดเรื่องเพศแบบคู่ตรงข้ามอันเป็นการกำหนดขึ้นเพื่อการจัดระเบียบโครงสร้างทางสังคม ส่งผลให้สังคมกระแสหลักเหยียดกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศให้เป็นพลเมืองชายขอบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศและทัศนคติของสังคมไทยที่มีต่อกกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศผู้เขียนจึงนำเสนอการเหยียดกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในสังคมไทยที่สะท้อนผ่านสื่อมวลชนและสื่อสังคมออนไลน์ โดยแสดงถึงความหมายของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศแนวความคิดของบุคคลในสังคมที่มีต่อกกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศรวมถึงกลวิธีในการใช้ภาษาของสื่อมวลชนและสื่อสังคมออนไลน์ที่แสดงการเสียดสีกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ ไม่ว่าจะด้วยการใช้ถ้อยคำนัยแฝงนัยการใช้คำเรียกบุคคลและการใช้ความเปรียบซึ่งจัดเป็นวาทกรรมที่สะท้อนแนวความคิดของสังคมไทยที่มีต่อกกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศอย่างชัดเจน

คำสำคัญ : การเหยียด, กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ,สังคมไทย, สื่อมวลชน, สื่อสังคมออนไลน์

^{1,2,3} นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาและภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

⁴ อาจารย์ประจำภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

Abstract

Presently, influence from mass media and social media has encouraged members of gay, lesbian, bisexual and transgender (GLBT) group to self-disclose their sexual identity and increasingly take part in the society. However, some of the members of Thai society still maintain a concept of heterosexuality which is socially constructed so as to orderly organize the society. This, thereby, underlines the extant discrimination and marginalizes the members of GLBT group. In order to create an understanding of the GLBT group as well as an attitude of the mainstream society toward them, this research examined discrimination against the GLBT members in Thai society as reflected through mass media and social media in the following aspects: definitions of GLBT, individuals' perception of the members of GLBT group, reasons for becoming members of the GLBT group, and language strategies used by mass media and social media to discriminate against these people. The language strategies which explicitly reflected the mainstream attitude included verbal irony, name-calling and figurative language.

Keywords : discrimination, GLBT, Thai society, mass media, social media

1. บทนำ

การเปลี่ยนแปลงในสังคมโลกปัจจุบันเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มีอิทธิพลต่อการแสดงออกทางเพศในสังคมไทยที่ไม่ได้อยู่ในกรอบของคำจำกัดความที่ระบุตามการจัดระเบียบโครงสร้างทางสังคมเพียงเพศชายและเพศหญิงโดยกำเนิดเท่านั้นกล่าวคือ การแสดงออกซึ่งตัวตนของคนในสังคมไทยปัจจุบัน ไม่ได้เป็นไปตามลักษณะทางเพศ (sex) ที่สังคมไทยกำหนดขึ้นเพื่อจัดระเบียบทางสังคมเพียงว่าเป็นเพศชาย (male) หรือเพศหญิง (female) ที่ถูกระบุตั้งแต่กำเนิดซึ่งมุ่งขอบเขตความหมายด้านความแตกต่างกันทางสรีระ และบทบาทการดำรงชีวิตตามบรรทัดฐานที่สังคมคาดหวังโดยกระบวนการการขัดเกลาทางสังคม (socialization) (นิยพรณ วรรณศิริ, 2540) อันส่งผลให้บุคคลมีตัวตนในอุดมคติ (ideal-self) (จำนง อติวัฒน์สิทธิ์ และคณะ, 2540) แต่บุคคลในสังคมไทยมีอิสระที่จะแสดงตัวตนมากกว่าเพศตามสรีระกำเนิด ไม่ว่าจะสะท้อนรสนิยมด้วยพฤติกรรมกรรมการแต่งกาย หรือแฝงไว้ด้วยรสนิยมการมีความสัมพันธ์รักแบบรักเพศเดียวกันอีกด้วย

เหตุผลสำคัญที่ทำให้สังคมไทยแสดงออกซึ่งพฤติกรรมความหลากหลายทางเพศ เนื่องมาจากสื่อมวลชนและสื่อสังคมออนไลน์เป็นช่องทางการสื่อสารในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและสารสนเทศที่สะดวกในปัจจุบันมีอิทธิพลในการสร้างค่านิยม ในขณะที่เดียวกันสมาชิกของสังคมผู้ใช้บริการสื่อมวลชนและสื่อสังคมออนไลน์ได้เรียนรู้ค่านิยมต่าง ๆ ไปด้วย ลักษณะทางเพศและบทบาททางเพศที่เคยถูกกดทับจากการจัดระเบียบโดยการกำหนดโครงสร้างทางสังคมที่มีเพียงเพศแบบคู่ตรงข้าม คือ เพศชายและเพศหญิง จึงได้รับการปลดปล่อยให้บุคคลได้แสดงออกทางเพศหลากหลาย และกลุ่มคนที่ไม่แสดงออกว่าตนเป็นเพศชายหรือเพศหญิง ไม่ว่าจะ ด้วยพฤติกรรม

ท่าทาง อิริยาบถ การแต่งกาย รวมถึงการใช้ภาษา อย่างชัดเจนนี้ จึงกลายเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ

อย่างไรก็ตาม ลักษณะทางเพศ (sex) และบทบาททางเพศ (gender) มีพื้นฐานความสัมพันธ์กับแนวคิดด้านศีลธรรม ศาสนา ระบบค่านิยม รวมถึงระบบวัฒนธรรมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (ยศ สันตสมบัติ, 2538) กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศจึงมักถูกคนที่เป็นเพศชายเพศหญิงซึ่งเป็นกระแสหลักตามอุดมการณ์ของสังคมไทยดูหมิ่นเหยียดหยามด้วยเหตุที่มีพฤติกรรมอันสะท้อนตัวตนแปลกแยกจากความดาษดื่นทั่วไปของสังคมไทย

2. ความหมายของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ

กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ คือกลุ่มสมาชิกในสังคมที่มีพฤติกรรมทางเพศไม่สอดคล้องกับเพศของตนประกอบไปด้วยบุคคลที่มีพฤติกรรมแสดงความรัก ชอบพอ และมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลเพศเดียวกับตน (homosexuality) บุคคลลัทธิเพศ (transvestism) และบุคคลที่ต้องการผ่าตัดเปลี่ยนแปลงทางเพศ (transsexualism) (สุมาลี สวยสะอาด, 2554)

นอกจากนี้กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศยังมีบุคลิกภาพแตกต่างจากสมาชิกในสังคมทั่วไป หรือกลุ่มคนรักต่างเพศอย่างเห็นได้ชัด ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ และกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศนี้พบได้ทั้งในเพศชายและเพศหญิง กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศที่มีลักษณะทางเพศ (sex) เป็นชายโดยกำเนิด เรียกว่า homosexual หรือเกย์ (gay) ส่วนกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศที่มีลักษณะทางเพศ (sex) เป็นหญิงโดยกำเนิด เรียกว่า เลสเบียน (lesbian)

3. แนวความคิดของบุคคลในสังคมที่มีต่อกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ

สมาชิกในสังคมไทยปัจจุบันบางส่วนยังไม่ยอมรับพฤติกรรมของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ เพราะเชื่อว่าเป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติหรือมีภาวะจิตวิถึถาวร ทำให้เกิดการศึกษาทัศนคติหรือแนวความคิดของสังคมไทยที่มีต่อกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศผ่านการสำรวจความคิดเห็นของประชากรในประเด็น “สังคมคิดอย่างไรกับเพศที่ 3” ผลการสำรวจพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 88.5 ยอมรับได้หากมีเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศและมีเพียงร้อยละ 8.8 เท่านั้นที่ไม่ยอมรับกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ เนื่องจากพฤติกรรมของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศผิดธรรมชาติส่งผลต่อภาพลักษณ์ขององค์กรแต่หากสมาชิกหรือคนในครอบครัวเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศประชาชนส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 77.6 ยอมรับได้ และมีเพียงร้อยละ 17.3 ที่ไม่ยอมรับกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ เนื่องจากพฤติกรรมของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศผิดกฎธรรมชาติ ครอบครัวคาดหวังให้สืบทอดสกุล และกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศมีพฤติกรรมบางประการอันเป็นที่จับตาของสังคมไทยเชิงลบ จึงทำให้ยอมรับไม่ได้ (นิดาโพล, 2560) ผลการศึกษาทัศนคติของสังคมไทยฯ ดังกล่าวข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่า สมาชิกในสังคมไทยปัจจุบันส่วนหนึ่งยอมรับกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศและสมาชิกของสังคมอีกบางส่วนมองว่า

พฤติกรรมของคนกลุ่มนี้ผิดปกติ รวมถึงครอบครัวต้องการมีผู้สืบทอดสกุลจึงต่อต้านไม่ยอมรับหากลูกหลานของตนเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ

แม้การสำรวจแนวคิดของสังคมไทยที่มีต่อกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศจะสะท้อนให้เห็นทัศนคติของสังคมไทยต่อกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศได้ชัดเจนแล้ว อย่างไรก็ตาม สื่อมวลชนและสื่อสังคมออนไลน์เป็นอีกช่องทางหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นว่าสังคมไทยยังเหยียดกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศโดยมักเผยแพร่ข้อมูลของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศไปในทางที่ถูกเหยียดหยาม ไม่ว่าจะเป็นด้วยการพาดหัวข่าว หรือการให้ข้อมูลที่แสดงออกถึงการไม่ยอมรับกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศที่เข้ามามีบทบาทในสังคม

ด้วยเหตุที่ปัจจุบันผู้ใช้บริการสื่อมวลชนและสื่อสังคมออนไลน์เป็นสมาชิกส่วนใหญ่ในสังคมไทยที่มักใช้สมาร์ตโฟนที่ต้องชำระค่าใช้บริการเครือข่ายโทรศัพท์ร่วมกับค่าบริการอินเทอร์เน็ตในรูปแบบแพ็คเกจ โดยที่ไม่มีค่าใช้จ่ายในการเข้าถึงข้อมูลสำหรับแอปพลิเคชันส่วนใหญ่ อัตราการแพร่กระจายของข้อมูลต่างๆที่ผู้อ่านจึงสูงประเด็นเรื่องราวเกี่ยวกับกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศเป็นประเด็นหนึ่งที่อยู่ในความสนใจของสังคมไทยเนื่องจากกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในสังคมไทยเป็นสมาชิกในสังคมที่มีความสำคัญในการเคลื่อนไหวเรียกร้องสิทธิความเท่าเทียมทางเพศอันเป็นส่วนหนึ่งของการเมืองภาคประชาชนที่ต่อสู้กับภาครัฐ เช่น การออกกฎหมายไม่ให้กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศเข้ารับราชการ การประกาศรณรงค์ไม่ให้สื่อต่าง ๆ นำเสนอภาพลักษณ์ของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ อันส่งผลให้ขบวนการ GLBT (Gays, Lesbians, Bisexuals and Transgender) ออกมาประณามการกระทำของภาครัฐ (ใจ อึ้งภากรณ์ และคณะ, 2549) ประกอบกับสมาชิกในสังคมทั้งที่เป็นกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศรวมถึงกลุ่มคนทั่วไปที่ใคร่รู้และประสงค์คลี่คลายข้อข้องใจว่าเหตุใดบุคคลจึงต้องมีพฤติกรรมหรือรสนิยมลักษณะนี้อย่างไรก็ตาม มีน้อยคนนักที่จะค้นหาคำตอบดังกล่าวตามข้อเท็จจริงที่มีน้ำหนักความน่าเชื่อถือ ดังนั้น จึงขอนำเสนอในลำดับต่อไป

4. เหตุผลของการเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ

การเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ มีเหตุผลที่สรุปได้ 5 ประการ (อภิชาติ จันทรแดง, บรรณาธิการ, 2547) ดังนี้

4.1 การเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศที่มี genetic อันเกี่ยวเนื่องกับ gene ส่งผลให้ hormone ต่าง ๆ แตกต่างจากคนทั่วไป การเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศด้วยเหตุผลนี้จึงเป็นโดยกำเนิด ไม่อาจแก้ไขได้

4.2 การเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศที่เกิดจากการเลี้ยงดู เช่น เด็กผู้ชายที่เติบโตมาโดยการเลี้ยงดูของแม่ และพ่อไม่มีบทบาทหรือมีบทบาทน้อยมาก จึงส่งผลให้ลูกชายมีพฤติกรรมที่ซึมซับมาจากแม่หรือเด็กผู้หญิงที่เติบโตมาท่ามกลางครอบครัวที่พ่อทำร้ายแม่อยู่เป็นนิจ จึงเกลียดชังพ่อ และเห็นอกเห็นใจแม่ ส่งผลให้ลูกสาวมีพฤติกรรมหัวท้าวเพื่อปกป้องแม่ และไม่ประสงค์มีความรักกับเพศชายอย่างพอ

4.3 การเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศที่เกิดจากการกลายมาเป็น กล่าวคือ ด้วยความจำเป็นทางเศรษฐกิจ ทำให้เพศชายผันตัวเองมาทำงานให้บริการทางเพศซึ่งผู้ซื้อบริการมีทั้งเพศชายและเพศหญิง

ส่งผลให้บุคคลบางส่วนกลายเป็นคนรักสองเพศ (bisexual) รวมถึงโรงเรียนประจำที่นักเรียนอยู่ในวัยเจริญพันธุ์และมีแรงขับทางเพศสูง จึงหาทางระบายออก และนำไปสู่พฤติกรรมรักเพศเดียวกันในที่สุด

4.4 การเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศที่เกิดจากการขาดความรักความอบอุ่นหรือความสุขจากสามีหรือภรรยาของตน เพศหญิงจึงใกล้ชิดและมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศหญิงด้วยกันเนื่องจากเข้าใจซึ่งกันและกัน และเพศชายมีความเสี่ยงต่อการสูญเสียครอบครัว เงินทอง และสิทธิต่าง ๆ หากคบกับผู้หญิงอื่นซ้อน จึงใกล้ชิดและมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศชายด้วยกัน

4.5 การเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศที่เกิดจากความต้องการทดลอง เนื่องจากสังคมไทยปัจจุบันไม่ได้เข้มงวดกับพฤติกรรมการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน จึงเป็นโอกาสให้ผู้ที่ไม่ได้รังเกียจการคบหาและมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันได้ทดลอง

อย่างไรก็ตาม การหล่อหลอม ชัดเจน หรือบริบทในชีวิตของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน สาเหตุแห่งการเปลี่ยนแปลง ความเบี่ยงเบน หรือการเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศย่อมมีตัวแปรต่าง ๆ ประกอบร่วม การต่อต้าน การปฏิเสธ หรือการไม่ยอมรับกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ จึงไม่เป็นการยุติธรรมนัก

5. กลวิธีในการใช้ภาษาของสื่อมวลชนและสื่อสังคมออนไลน์ที่แสดงการเสียดสีกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ

ภาพที่กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศถูกสะท้อนผ่านสื่อมวลชนและสื่อสังคมออนไลน์ มักเป็นไปในบทบาทตัวประกอบ ตัวตลก ผู้ร้าย หรือมักสื่อว่ากลุ่มคนเหล่านี้มีความบกพร่องทางจิต ไม่ปกติ การมองกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในลักษณะดังกล่าว บ่มเพาะให้เกิดอคติและความรุนแรงที่แอบแฝงอยู่ในสังคมสมาชิกในสังคมบ้างก็ดูถูกและเหยียดหยาม

การใช้ถ้อยคำเพื่อเสียดสีหรือดูถูกเหยียดหยามกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศผ่านสื่อดังกล่าว มักปรากฏในรูปแบบการไม่ให้เกียรติ การทำให้เกิดความรู้สึกว่าคนกลุ่มนี้แปลกแยกจากสมาชิกในสังคมกลุ่มอื่น ได้แก่ การใช้ถ้อยคำนัยผกผัน การใช้คำเรียกกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ และการใช้ความเปรียบ ดังนี้

5.1 การใช้ถ้อยคำนัยผกผัน

ถ้อยคำนัยผกผัน หมายถึง ถ้อยคำที่ต้องการสื่อความหมายตรงข้ามกับสิ่งที่ต้องการสื่อ กล่าวคือ เป็นการสื่อความหมายที่ขัดแย้งกับรูปคำ (ฉันทพร พานโพธิ์ทอง, 2556) สื่อสังคมออนไลน์ใช้กลวิธีนี้ในการเสียดสีกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ ดังตัวอย่างที่ 1 และตัวอย่างที่ 2 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

เจอโซเซียลลกลุ่มว่าเหยียดเพศ ‘เจ เจตริน’ แจง ‘เจ้าขุน’ ไม่เจตนา บอกมีเพศที่ 3 เป็นเพื่อนเทียบจะเหยียดทำไม

(มติชนออนไลน์, 2561)

ถ้อยคำ “มีเพศที่ 3 เป็นเพื่อนเพียบจะเหยียดทำไม” ในตัวอย่างที่ 1 ผู้อ่านอนุมานได้ว่าเป็นถ้อยคำของ เจ เจตริน ที่ต้องการปกป้องว่า เจ้าขุน บุตรชายของตนไม่ได้เหยียดกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ อย่างไรก็ตาม ถ้อยคำดังกล่าวเป็นรูปประโยคคำถามทั้งที่ไม่ได้ต้องการคำตอบ หรือคำถามเชิงวาทศิลป์ ซึ่งจัดอยู่ในขอบเขตของการใช้ถ้อยคำนัยผกผัน อันเกี่ยวโยงกลับไปยังพฤติกรรมของ เจ้าขุน ผู้เป็นบุตรชายก่อนหน้าที่ เจ เจตริน จะได้กลับ คือ เจ้าขุนได้บันทึกคลิปวิดีโอบอกว่า “ขุนเป็นกระเทย เดียวทำให้ดู” (มติชนออนไลน์, 2561) ซึ่งกลายเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นการเหยียดกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ และเป็นการไม่เหมาะสม

ตัวอย่างที่ 2

“เธอเป็นผู้ชายทำไมแต่งตัวเป็นผู้หญิงใส่กระโปรงและรองเท้าผู้หญิงทำไมหรือยัง” และ “พักกลางวันจะให้เพื่อน 2 คนจับแขนขาดูสิว่ายังมีอวัยวะเพศชายอยู่ไหม”

(CH7NEWS, 2560)

ถ้อยคำ “เธอเป็นผู้ชายทำไมแต่งตัวเป็นผู้หญิงใส่กระโปรงและรองเท้าผู้หญิงทำไมหรือยัง” และ “พักกลางวันจะให้เพื่อน 2 คนจับแขนขาดูสิว่ายังมีอวัยวะเพศชายอยู่ไหม” ในตัวอย่างที่ 2 เป็นถ้อยคำของคณบดีในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งถ้อยคำดังกล่าวเป็นรูปประโยคคำถามทั้งที่ไม่ได้ต้องการคำตอบ หรือคำถามเชิงวาทศิลป์ จัดอยู่ในขอบเขตของการใช้ถ้อยคำนัยผกผันที่เหยียดเพศ และทำให้อาจารย์ที่เป็นกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศอับอาย (CH7NEWS, 2560)

5.2 การใช้คำเรียกบุคคล

คำเรียกบุคคล หมายถึง คำหรือวลีที่ผู้พูดใช้เรียกผู้ฟังก่อนการสนทนา ซึ่งแสดงระดับทางสังคมของผู้ฟังตามที่ผู้พูดเทียบกับตนเอง ซึ่งสะท้อนโครงสร้างทางสังคมด้วย (กัลยา ดิงศภัทัย และอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2531) สื่อสังคมออนไลน์ใช้กลวิธีนี้ในการเสียดสีกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศ ดังตัวอย่างที่ 3 และตัวอย่างที่ 4 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 3

ชั้นโรงพักสารภาพฆ่ารัดคอเพื่อนทอมจนถูกล้อ “กะเทยหัวโปก”

(Sanook!news, 2559)

คำเรียกบุคคล “กะเทยหัวโปก” ในตัวอย่างที่ 3 เป็นการใช้สมณานาม กล่าวคือ เป็นคำเรียกขานที่เกิดจากคุณสมบัติบางประการ ซึ่งคำว่า “กะเทย” หมายถึง เพศชายที่มีจิตใจและกายอาการตรงข้ามกับเพศของตน (Sanook!dictionary, 2561) “หัวโปก” มาจากคำว่า “โปก” ของถิ่นอีสาน หมายถึง หัวที่มีผมขึ้นเป็นหย่อม ๆ (IsanGate, 2561) เมื่อใช้คำว่า “กะเทย” ร่วมกับคำว่า “หัวโปก” เป็น “กะเทยหัวโปก” มักใช้แก่เพศชายวัยรุ่น

ตอนต้นที่ตัดผมทรงนักเรียนชายหรือทรงสูง มีจิตใจและกิริยาอาการเกินหญิง จัดเป็นคำเรียกบุคคลที่อยู่ในขอบเขตของการใช้ถ้อยคำนัยผกผันที่เหยียดเพศ และทำให้ผู้ถูกเรียกรู้สึกว่าผู้พูดไม่ให้เกียรติตน

ตัวอย่างที่ 4

ฉิ่งพีเวอร์! “น้ำชา จีบ” จีบคู่ปลุกกระแสเสเบี่ยน

(Sanook!music, 2557)

“ฉิ่ง” ในตัวอย่างที่ 4 มาจากคำว่า “ตีฉิ่ง” หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศหญิงกับเพศหญิง เป็นการใช้คำเพื่ออ้างถึงโดยไม่ระบุบุคคลอย่างเจาะจง แต่ผู้อ่านรู้ได้ว่าหมายถึงเพศหญิงที่รัก ชอบพอ และมีเพศสัมพันธ์กับเพศหญิง เป็นคำที่สังคมมักใช้ล้อและอ้างถึงเพศหญิงที่มีลักษณะดังกล่าวเชิงไม่ให้เกียรติ

5.3 การใช้ความเปรียบ

การใช้ความเปรียบเป็นการกล่าวถึงสิ่งสองสิ่งโดยสิ่งหนึ่งเป็นแบบหรือแนวที่ใช้เปรียบเทียบกับอีกสิ่งหนึ่ง สื่อสังคมออนไลน์ใช้กลวิธีนี้ในการเสียดสีกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ ดังตัวอย่างที่ 5 และตัวอย่างที่ 6 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 5

“ยิปซี” ยอมรับรักได้ทั้งสองเพศโดนค่าแรง “ไส้เดือน” ซี “ฉมอห์น” รู้ตั้งแต่แรก

(ข่าวสด, 2560)

“ไส้เดือน” เป็นสัตว์ที่มีสองเพศในตัวเดียวกันคำว่า “ไส้เดือน” ในตัวอย่างที่ 5 ยิปซีซึ่งเป็นดาราเพศหญิงเปิดเผยว่าตนเองมีรสนิยทางเพศแบบทั้งคูรักคู่ตรงข้ามและคูรักเพศเดียวกัน จึงถูกเปรียบว่าเป็นไส้เดือนตามบริบทดังกล่าว เป็นการเสียดสีกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ

ตัวอย่างที่ 6

บอยซ่า! เก้งกวางตัดต่อภาพเปลือยท่อนล่าง

(Sanook!hot, 2561)

“เก้ง” หมายถึง เพศชายที่มีรสนิยทางเพศแบบรัก ฟังพอใจ และมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลเพศเดียวกับตน ท่าทางการเดินเปรียบกับเก้งที่มีลักษณะที่โยกย้ายสะโพก และมีนัยบ่งบอกถึงการมีบทบาทในการมีเพศสัมพันธ์ว่าเป็นฝ่ายรุก ในขณะที่ “กวาง” หมายถึง เพศชายที่มีรสนิยทางเพศแบบรัก ฟังพอใจ และมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลเพศเดียวกับตนท่าทางการเดินเปรียบกับกวางที่มีลักษณะโยกย้ายสะโพก สง่างาม และเชิด และมีนัยบ่งบอกถึงการมีบทบาทในการมีเพศสัมพันธ์ว่าเป็นฝ่ายรับ (Natthaset, 2552)

“แก๊งกว้าง” ในตัวอย่างที่ 5 หมายถึง เพศชายที่มีรสนิยมทางเพศแบบรัก ฟังพอใจ และมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลเพศเดียวกับตน ซึ่งมีพฤติกรรมเชิงลบคือ ถูกพาดพิงว่าตัดต่อรูปภาพของ บอย ปรณัฏ ดารายอดนิม เปลี่ยนรูปร่างช่วงตั้งแต่เฒ่าลงมา ตามบริบทดังกล่าว เป็นการเสียดสีกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ

6. บทสรุป

สื่อมวลชนและสื่อสังคมออนไลน์มีอิทธิพลในการแพร่กระจายข้อมูลข่าวสาร ประเด็นเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องราวของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ เป็นสิ่งหนึ่งที่สังคมให้ความสนใจเนื่องจากปัจจุบันขบวนการ GLBT (Gays, Lesbians, Bisexuals and Trans genders) ออกมาเคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องความเป็นธรรมในแง่ของสิทธิมนุษยชนและความเสมอภาคอันบุคคลไม่ว่าเพศใดพึงได้รับ และประเด็นความเข้าใจเพศภาวะและเพศวิถีที่บุคคลได้รับการหล่อหลอมและขัดเกลาให้เป็นกลุ่มคนเพศเพศตรงข้ามซึ่งเป็นกระแสหลักจากการจัดโครงสร้างทางสังคมให้ประชากรมีเพียงเพศชายและเพศหญิง ส่งผลให้กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศถูกผลักให้เป็นพลเมืองชายขอบไม่ว่าจะด้วยการกระทำที่องค์กรต่าง ๆ ตั้งข้อจำกัดเพศของบุคคลในการเข้าทำงาน หรือการใช้ถ้อยคำภาษาอันแสดงการเหยียดกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ กระทั่งก่อให้เกิดภาพแทนของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในเชิงลบและเป็นวาทกรรมที่สะท้อนทัศนคติของสังคมไทยที่เหยียดกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว และมีที่ท่าว่าจะยังคงดำเนินอยู่เช่นนี้ต่อไป

7. บรรณานุกรม

- กัลยา ดิงศภักดิ์, ม.ร.ว. และอมรา ประสิทธิ์ รัฐสินธุ์. (2531). *การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยสมัยกรุงรัตนโกสินทร์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ข่าวสด. (2560). “ยิปซี” ยอมรับรักได้ทั้งสองเพศโดนด่าแรง “ไล่เดียน” ซี “ฉอห์น” รู้ตั้งแต่แรก. ออนไลน์. เข้าถึงได้จาก: https://www.khaosod.co.th/entertainment/news_518841. สืบค้นเมื่อ 9 มิถุนายน 2561.
- จำนง อติวัฒน์สิทธิ์ และคณะ. (2540). *สังคมวิทยา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ใจ อึ้งภากรณ์ และคณะ. (2549). *ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมในไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ประชาธิปไตย 3 แร่งงาน.
- ณัฐพร พานโพธิ์ทอง. (2556). *วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ตามแนวภาษาศาสตร์: แนวคิดและการนำมาศึกษาวาทกรรมในภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิต้าโพล. (2560). *สังคมไทยคิดอย่างไรกับเพศที่ 3*. ออนไลน์. เข้าถึงได้จาก: <http://nidapoll.nida.ac.th/index.php?op=polls-detail&id=317>. สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2561.

- นิตยพรรณ วรณศิริ. (2540). *มานุษยวิทยาสังคมและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุมาลี สวยสะอาด. (2554). *เพศศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มติชนออนไลน์. (2561). เจอโซเซียลลั่นว่าเหยียดเพศ 'เจ เจตริน' แฉ 'เจ้าขุน' ไม่เจตนา บอกมีเพศที่ 3 เป็นเพื่อนเพียบจะเหยียดทำไม. ออนไลน์. เข้าถึงได้จาก: https://www.matichon.co.th/entertainment/news_981598. สืบค้นเมื่อ 9 มิถุนายน 2561.
- ยศ สันตสมบัติ. (2538). *พรอยต์ และพัฒนาการของจิตวิเคราะห์จากความฝันสู่ทฤษฎีสังคม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อภิชาติ จันทรแดง, บรรณาธิการ. (2547). *108 คำถามแซ่ซี้เกย์*. กรุงเทพฯ: สยามอินเตอร์บุคส์.
- CH7NEWS. (2560). ตั้งกรรมการสอบคณบดี พุดดูหมิ่น-เหยียดเพศ ครูสาวประเทศสอง. ออนไลน์. เข้าถึงได้จาก: <http://news.ch7.com/detail/217034>. สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2561.
- IsanGate. (2561). *โปก*. ออนไลน์. เข้าถึงได้จาก: <https://www.isangate.com/new/isan-dictionary.html>. สืบค้นเมื่อ 18 ตุลาคม 2561.
- Natthaset. (2552). *ความคิดเห็นที่สอง*. ออนไลน์. เข้าถึงได้จาก: <http://topicstock.pantip.com/library/topicstock/2009/01/K7479477/K7479477.html>. สืบค้นเมื่อ 9 มิถุนายน 2561.
- Sanook!dictionary. (2561). *กะเทย*. ออนไลน์. เข้าถึงได้จาก: <https://dictionary.sanook.com/search/dict-th-en-lexitron/%E0%B8%81%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%A2>. สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2561.
- Sanook!hot. (2561). *บอยซ่า! เก่งกวาดตัดต่อภาพเปลือยท่อนล่างระบบออนไลน์*. ออนไลน์. เข้าถึงได้จาก: <https://www.sanook.com/hot/search/all/%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B9%89%E0%B8%87%E0%B8%81%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%87/>. สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2561.
- Sanook!music. (2557). *ฉิ่งฟีเวอร์! “น้ำชา จีบ” จับคู่ปลุกกระแสเลสเบี้ยนระบบออนไลน์*. ออนไลน์. เข้าถึงได้จาก: <http://music.sanook.com/81697/>. สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2561.
- Sanook!news. (2559). *ขึ้นโรงพักสารภาพฆ่ารัดคอเพื่อนทอมจนถูกล้อ “กะเทยหัวโปก”*. ออนไลน์. เข้าถึงได้จาก : <https://www.sanook.com/news/2021454/>. สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2561.

คำแนะนำในการส่งผลงานเพื่อลงตีพิมพ์

วารสารวิชาการศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ความรู้ บทความวิชาการ และบทความวิจัยได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ทั้งนี้บทความภาษาอังกฤษให้ใส่ชื่อเรื่องภาษาไทย และบทความภาษาไทยด้วย โดยจะเผยแพร่ผลงานวิชาการ ในสหสาขาวิชา ศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ที่มีขอบข่ายครอบคลุมตั้งแต่ 2 สาขาวิชาขึ้นไปรวมกัน ได้แก่ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การบริหารจัดการ สังคมวิทยา มานุษยวิทยา รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ ศึกษา ศาสตร์ และสาขาวิชาอื่นที่มีนัยทางทฤษฎีหรือการประยุกต์ใช้ในสาขาวิชาศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ โดยมุ่งหวังให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้และส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิชาการสู่ผู้ที่สนใจในทุกสาขาวิชา

โดยวารสารจะจัดพิมพ์ราย 6 เดือน ปีละ 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน และ ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม ผลงานที่ส่งมาจะต้องไม่เคยเสนอหรือกำลังเสนอตีพิมพ์ในวารสารเล่มใดมาก่อน

1. การส่งต้นฉบับบทความ

ผู้เขียนส่งต้นฉบับที่พิมพ์ตามข้อกำหนดของรูปแบบวารสารจำนวน 1 ชุด พร้อมแผ่น C.D. ในรูปแบบไฟล์ word ส่งด้วยตนเองหรือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนที่ อาจารย์ ดร.สมภารธัชธรรม ศิโณศรีไช สำนักงานกองบรรณาธิการคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ 167 หมู่ 2 ถนนชัยภูมิ-ตาดโตน ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ 36000 หรือ e-mail: tanadka@hotmail.com โทรศัพท์ 044-815111 ต่อ 105, 093-3271768 โทรสาร 044 – 815128 บทความหรือผลงานทางวิชาการที่ปฏิบัติตามคำแนะนำจะได้รับการพิจารณาดำเนินการทันที

2. รูปแบบบทความและการพิมพ์เนื้อหา

2.1 ขนาดของต้นฉบับ

พิมพ์หน้าเดียวจัดพิมพ์เป็น 1 คอลัมน์ บนกระดาษขนาด A4 เว้นระยะห่างระหว่างขอบกระดาษด้านบน 3.5 เซนติเมตร และด้านล่าง 2.5 เซนติเมตร. ด้านซ้าย 2.5 เซนติเมตร. ด้านขวา 2.5 เซนติเมตร การพิมพ์เว้นวรรคข้อความ พิมพ์เว้นวรรคตัวเลข ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ให้เว้นวรรค 1 ตัวอักษร ความยาวไม่เกิน 12 หน้า

2.2 รูปแบบการพิมพ์

เนื้อหาในบทความมี 1 คอลัมน์โดยชื่อเรื่องรายชื่อคณะผู้วิจัยสถานที่ติดต่อและบทความย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษจะอยู่ในส่วนแรก ส่วนเนื้อหาของบทความวิจัย จะพิมพ์ต่อเนื่องต่อไป โดยเว้นวรรค 1 บรรทัดก่อนพิมพ์ย่อหน้าแรก และย่อหน้าเท่ากับ 1.25 ซม. หรือ 1 Tab

3. รูปแบบอักษรและการจัดวางตำแหน่ง

ใช้รูปแบบอักษร TH Sarabun PSK ขนาด 16 พิมพ์ด้วยโปรแกรม Microsoft Word โดยรูปแบบการจัดวางตำแหน่งมีดังนี้

3.1 หัวและท้ายกระดาษ

เลขหน้าใช้ตัวอักษร ขนาด 16 ชนิดตัวธรรมดาตำแหน่งชิดขอบกระดาษด้านบนขวา

3.2 ชื่อเรื่อง

พิมพ์ชื่อบทความภาษาไทยขึ้นก่อนอังกฤษ ใช้อักษรขนาด 18 (ตัวหนา) อยู่ตรงกึ่งกลางหน้ากระดาษ ชื่อบทความภาษาอังกฤษใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ทุกตัว

3.3 ชื่อผู้เขียนไทย/อังกฤษ

ให้ระบุเฉพาะชื่อและนามสกุลโดยไม่ต้องมีคำนำหน้าขนาดอักษร 16 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งชิดด้านขวา ใต้ชื่อเรื่องโดยเว้น 1 บรรทัด ขนาด 16 และระบุหมายเลขไว้บนนามสกุลไว้เพื่อบอกสังกัด ภาควิชา คณะมหาวิทยาลัย เมือง จังหวัด ไว้ในเชิงอรรถด้านล่างกระดาษ ขนาด 14

3.4 หัวข้อของบทความย่อภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ

ใช้อักษรขนาด 16 (ตัวหนา) ตำแหน่งชิดขอบซ้ายของกระดาษ

3.5 เนื้อหาบทความย่อภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ

ใช้อักษรขนาด 16 (ตัวบาง) จัดพิมพ์เป็น 1 คอลัมน์ เว้นวรรค 1 ระยะบรรทัดก่อนพิมพ์ย่อหน้าแรก และให้ย่อหน้าเข้ามา 1.25 เซนติเมตร หรือ 1 Tab ตัวอักษรจากขอบกระดาษซ้ายและขวา และจัดรูปแบบให้ชิดขอบทั้งสองด้าน

3.6 หัวข้อเรื่อง

ใช้อักษรขนาด 16 ตัวหนา ตำแหน่งชิดขอบกระดาษด้านซ้ายระบุตัวเลขหน้าหัวข้อ โดยเรียงตามลำดับหมายเลข การเว้นบรรทัดระหว่างหัวข้อเรื่องให้เว้นวรรค 1 บรรทัดทุกข้อหัวข้อเรื่อง

3.7 หัวข้อย่อ

ใช้อักษรขนาด 16 ตัวหนา และเอียง ระบุหมายเลขหน้าหัวข้อย่อโดยเรียงตามลำดับหมายเลข ไม่ต้องย่อหน้าโดยพิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย เช่น 1.1, 1.2 เป็นต้น ให้เว้น 1 บรรทัดแล้วจึงพิมพ์เนื้อหา โดยบรรทัดแรกของเนื้อหาให้ย่อหน้า 1.25 เซนติเมตร กรณีมีหัวข้อย่อลงไปอีก ให้เว้น 1 บรรทัด ใส่ตัวเลขหัวข้อโดยมีจุดกำกับเช่น 1.1.1, 1.1.2 เป็นต้น เว้น 1 บรรทัดจากเนื้อหาก่อนหน้านี้ แล้วพิมพ์เลขหัวข้อย่อชิดซ้าย ส่วนเนื้อหาไม่ต้องเว้นบรรทัดจากหัวข้อย่อให้ย่อหน้า 1.25 เซนติเมตรแล้วพิมพ์เนื้อหา

3.8 เนื้อหาบทความ

ใช้ตัวอักษรขนาด 16 ตัวบาง ส่วนเนื้อหาประกอบด้วย บทนำ วัตถุประสงค์ของการวิจัย อุปกรณ์และวิธีดำเนินงานวิจัย ผลการวิจัยทดลอง ฯลฯ การพิมพ์เนื้อหานี้ไม่ต้องเว้นบรรทัดในแต่ละย่อหน้า ให้ย่อหน้า 1.25 เซนติเมตร

4. รายละเอียดการเรียงลำดับเนื้อหา

4.1 การเรียงเนื้อหาบทความวิจัย

4.1.1 บทคัดย่อ (Abstract)

ประกอบด้วย ชื่อเรื่อง ภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษ ชื่อผู้เขียนผลงาน ให้บทคัดย่อภาษาไทยขึ้นก่อน บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ให้ใช้ อักษรภาษาอังกฤษตัวใหญ่เฉพาะตัวแรก ตัวต่อไปพิมพ์เล็ก เนื้อความสรุปสาระสำคัญของเรื่อง วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ ผลการวิจัย และผลสรุป มีความยาวไม่เกิน 300 คำ ให้เขียนในรูปแบบเรียงความ จบในย่อหน้าเดียว

4.1.2 คำสำคัญ (Keywords)

ให้พิมพ์ต่อจากส่วนท้ายของบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ด้วยอักษรตัวหนาเฉพาะคำสำคัญ

4.1.3 เนื้อหา (Text)

การพิมพ์เนื้อหาไม่ต้องเว้นบรรทัด ในแต่ละย่อหน้าให้ย่อหน้า 1.25 เซนติเมตร และใช้ตัวอักษรขนาด 16 ประกอบด้วย

1. บทนำ (Introduction) บอกความสำคัญหรือที่มาของปัญหาที่นำไปสู่การศึกษารววิจัย
2. วัตถุประสงค์ (Objectives)
3. สมมติฐาน (Hypotheses) ถ้ามี
4. คำถามในการวิจัย (Research Questions) (ถ้ามี)
5. วิธีดำเนินการวิจัย (Methodology) หรืออุปกรณ์วิธีการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (Population and Samples) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (Research Instruments) และวิธีดำเนินการวิจัย (Procedure)

4.1.4 ผลการวิจัย (Results)

บอกผลที่พบอย่างชัดเจน สมบูรณ์ และมีรายละเอียดครบถ้วนเช่น กราฟ ตาราง และรูปภาพ (Graph Tables and Figures) และให้แทรกไว้ มีชื่อหรือคำอธิบายสั้น ๆ ที่สื่อความหมายได้สาระครบถ้วนและเข้าใจได้ ให้ระบุลำดับที่ของตารางโดยเว้นบรรทัด 1 บรรทัด ใช้คำว่า “ตารางที่ 1 หรือ ภาพที่ 1 ให้พิมพ์ด้วยตัวหนา พิมพ์ชิดขอบด้านซ้ายของกระดาษ ส่วนข้อความของชื่อตารางให้พิมพ์ด้วยตัวอักษรบาง ถ้าข้อความยาวต้องต่อบรรทัดที่สองให้พิมพ์ชิดขอบกระดาษด้านซ้าย และให้เว้น 1 บรรทัดเมื่อจบชื่อเรื่อง

4.1.5 สรุปผลและอภิปรายผล Conclusion & Discussion)

สรุปผลวิจัยสั้นและเข้าใจภาพรวมของงานวิจัยทั้งหมด และการอภิปรายผล เป็นการอภิปรายผลการวิจัยว่ามีความสอดคล้องหรือขัดแย้งกับผลงานของผู้อื่นอย่างไร ต้องมีการอ้างหลักการหรือทฤษฎีมาสนับสนุน หรือหักล้างอย่างเป็นเหตุผลและอาจมีข้อเสนอแนะที่จะนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

4.1.6 ข้อเสนอแนะ (Suggestion)

ข้อเสนอแนะอาจจะกล่าวถึงเป็นสิ่งที่งานวิจัยยังขาดหรือบ่งบอกว่างานวิจัยสามารถต่อยอดได้ในทิศทางใด

4.1.7 กิตติกรรมประกาศ (ถ้ามี)

ระบุสั้น ๆ ว่าได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยและความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถเขียนได้ โดยให้อยู่เบื้องหลังเนื้อหาหลักของบทความ และก่อนบรรณานุกรม เช่น ขอขอบคุณสาขาวิชาประกาศนียบัตรบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิที่เอื้อเพื่อเอกสาร ข้อมูล และสถานที่ที่เป็นประโยชน์ในการจัดทำโครงการงานวิจัยนี้

4.1.8 บรรณานุกรม (Bibliography)

ใช้การอ้างอิงบรรณานุกรมแบบ APA (American Psychological Association)

4.2 บทความทางวิชาการ

1. บทนำกล่าวถึงความเป็นมา เช่นเดียวกับบทความวิจัย
2. เนื้อหาสาระ เช่นเดียวกับบทความวิจัย
3. สรุป เช่นเดียวกับบทความวิจัย
4. กิตติกรรมประกาศ (ถ้ามี) เช่นเดียวกับบทความวิจัย
5. บรรณานุกรมเช่นเดียวกับบทความวิจัย

5. ตัวอย่างการเขียนอ้างอิงในเนื้อหา

ให้ใช้แบบ APA ในการเขียนการอ้างอิงในเนื้อหา ตัวอย่างการอ้างอิงในเนื้อหา

ตัวอย่าง

การมีคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (ปรัชญา เวสารัชช์, 2550)

Sarapak (2014) state that “the principle of effective stress is imperfectly known and understood by many practicing engineers”

(Nakchat, 2013 : Sarapak & Sumrandee, 2015: John et al3, 2015)

Yang และคณะ (2014) กล่าวว่า ความสุขหมายถึง.....

6. หลักการเขียนบรรณานุกรมและการอ้างอิงใช้ระบบ APA

1. ชื่อวารสารชื่อหนังสือใช้ตัวเอนและไม่ใช่ชื่อย่อ
2. ผู้แต่งมีชื่อภาษาอังกฤษให้เขียนชื่อผู้แต่งโดยขึ้นต้นด้วยนามสกุลเต็ม ตามด้วยจุลภาค (,) และชื่อย่อตามด้วยจุลภาค (,) และชื่อย่อตามด้วยมหัพภาค (.)
3. ชื่อผู้แต่งไทยขึ้นต้นด้วยชื่อตัวตามด้วยนามสกุล
4. กรณีผู้แต่งมากกว่าหนึ่งคนให้เขียนชื่อผู้แต่งทั้งหมดทุกคน คั่นระหว่างชื่อด้วยจุลภาค (,) และใส่เครื่องหมาย & (และ) ก่อนชื่อสุดท้าย
5. ถ้าไม่มีชื่อผู้แต่ง ให้ขึ้นต้นด้วยชื่อเรื่อง หรือชื่อวารสาร หรือชื่อหนังสือตามด้วยปีที่พิมพ์
6. รายชื่อที่อ้างอิงที่มีทั้งเอกสารภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ให้นำข้อมูลภาษาไทยขึ้นก่อน
7. บรรทัดที่สองและบรรทัดต่อ ๆ ไปของรายชื่อที่อ้างอิงของแต่ละรายการให้ย่อเข้ามา 1.25 เซนติเมตร แล้วเริ่มต้นพิมพ์ จนจบบรรทัดและบรรทัดต่อไปให้ทำเหมือนเดิม
8. การอ้างอิงชื่อผู้แต่งที่มีมากกว่า 2 คน ให้พิมพ์ชื่อทุกคน ยกเว้นผู้แต่งตั้งแต่ 6 คนขึ้นไป จะพิมพ์ชื่อคนแรก และต่อคำว่าและคณะ หรือและคนอื่น ๆ
9. การอ้างอิงจากเว็บไซต์ให้ระบุวันเดือนปีที่พิมพ์ถ้าไม่ปรากฏให้อ้างวันที่ทำการสืบค้นและระบุตัว URL ให้ชัดเจนถูกต้อง เมื่อจบ URL address ห้ามใส่จุด (.)

7. ตัวอย่างการอ้างอิง

การอ้างอิงจากบทความในวารสาร

สัญลักษณ์ / หมายถึง เคาะเว้นวรรค

ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร./ปีที่(ฉบับที่)./เลขหน้า.

ตัวอย่าง

ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี. (2549). การเป็นผู้นำที่มีจริยธรรม. *นักบริหาร*, 26(3), 20-25.

Dubeck, L. (1990). Science fiction aids science teaching. *Physics Teacher*, 28, 316-318.

การอ้างอิงจากบทความในฐานข้อมูล

ผู้แต่ง./ (ปี./เดือน)./ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร./ปีที่(ฉบับที่)./เลขหน้า./สืบค้นเมื่อ/เดือน/วัน,
/ปี./จากฐานข้อมูล/ชื่อฐานข้อมูล.

ตัวอย่าง

Mershon, D. H. (1998, November/December). Star trek on the brain: Alien minds, human minds. *American Scientist*, 86(6), 585. Retrieved July 29, 1999, from Expanded Academic ASAP database.

การอ้างอิงจากบทความในหนังสือพิมพ์

ผู้แต่ง./ (ปี./เดือน/วัน)./ชื่อบทความ./ชื่อหนังสือพิมพ์./หน้า.

ตัวอย่าง

สุชาติ เผือกสกนธ์. (9 มิถุนายน 2549). ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. *ผู้จัดการรายวัน*, น.13.

Di Rado, A. (1995, March 15). Trekking through college: Classes explore modern society using the world of Star trek. *Los Angeles Times*, p. A3.

การอ้างอิงจากหนังสือ

ผู้แต่ง./ (ปี)./ชื่อเรื่อง./สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

จากรุวรรณ ธรรมวัฒน์. (2538). *วิเคราะห์ภูมิปัญญาอีสาน*. อุบลราชธานี : ศิริธรรมมอพอเพ็ท.

Okuda, M., & Okuda, D. (1993). *Star trek chronology : The history of the future*. New York : Pocket Books.

การอ้างอิงจากบท/ตอนในหนังสือ

ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบท/ตอน./ใน/ชื่อบรรณาธิการ/(บรรณาธิการ)/ชื่อหนังสือ/(หน้า)/สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

James, N. E. (1988). Two sides of paradise: The Eden myth according to Kirk and Spock. In D. Palumbo (Ed.), *Spectrum of the fantastic* (pp. 219-223). Westport, CT : Greenwood.

การอ้างอิงจากบทความในหนังสือประเภทสารานุกรม

ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ใน/ชื่อสารานุกรม/(ฉบับที่./หน้า)/สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

Sturgeon, T. (1995). Science fiction. In *The encyclopedia Americana* (Vol. 24, pp. 390-392). Danbury, CT : Grolier.

การอ้างอิงจากเว็บไซต์

ผู้แต่ง./ (ปี)./ชื่อเรื่อง./สืบค้นเมื่อวัน/เดือน/ปี./จาก/ชื่อเว็บไซต์:/URL

ตัวอย่าง

Lynch, T. (1996). *DS9 trials and terrible-actions review*. Retrieved October 8, 1997, from Psi Phi : Bradley's Science Fiction Club Web site : <http://www.bradley.edu/campusorg/psiphi/DS9/ep/503r.html>

การอ้างอิงจากวิทยานิพนธ์

ชื่อผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อวิทยานิพนธ์./ระดับปริญญาของวิทยานิพนธ์./สถาบันการศึกษา./เมืองที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

พันทิพา สังข์เจริญ. (2525). วิเคราะห์บทร้อยกรองเนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 5 ธันวาคม.

ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.

การอ้างอิงจากพจนานุกรม

ตัวอย่าง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2542. (2546). กรุงเทพฯ : นามมีบุ๊คพับลิเคชัน.

การอ้างอิงจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อเรื่อง./วันที่ทำการสืบค้น./จาก/ชื่อฐานข้อมูล./URL.

ตัวอย่าง

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม. (2545). ประเพณีใส่กระเจาดชาวไทยพวน
สอนให้รู้จักแบ่งปันมีน้ำใจ. สืบค้น 7 มิถุนายน 2548, จาก <http://www.mculture.go.th>

หลักเกณฑ์การพิจารณา

1. เรื่องที่จะได้รับตีพิมพ์ในวารสารวิชาการศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จะต้องผ่านการพิจารณา (Peer Reviewed) จากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 2 ท่าน ภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งไม่มีส่วนได้เสียกับผู้นิพนธ์ตามหลักเกณฑ์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI)
2. การพิจารณาบทความ ผลงานทางวิชาการ กองบรรณาธิการจะตรวจสอบก่อนก่อนเบื้องต้นแล้ว จัดส่งผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) ตามเกณฑ์และแบบฟอร์มที่กำหนดโดยปกปิดรายชื่อ (Blind Review)